

КАПИТАНЪ СТОЯНОВЪ МЕТОДИ

Роденъ въ в. Търново, 11 май 1887 г. Свършилъ съ успехъ търновската мъжка гимназия 1906 год. Постъпилъ въ Школата на запаснитъ подпоручици за действащи офицери. Произведенъ презъ 1908 г., въ пръвъ офицерски чинъ и изпратенъ въ 20 п. полкъ.

Общоевропейската война го сварва като командиръ на дружина въ 22 пехотенъ полкъ. Въ самото начало води 3 дружина. При „Сонична глава“ презъ октомврий 915 год. раненъ отъ шрапнелъ на повече отъ 10 мѣста. Прекаралъ близо 2 мѣсеци въ болницата на Ле-ди Пенджетъ — Скопие. Споменитъ на тези благородни сестри отъ него сж били голѣми, личи отъ писмата, които му пишели до 1918 год. Следъ излизането отъ болницата, вмѣсто да се отправи за разрешения му едномѣсеченъ отпускъ, отива си въ полка. Останалъ малко инвалидъ въ дѣсната ржа. Всички парчета отъ шрапнела останали въ плещитъ и ржцетъ му. Въпрѣки назначението и увещанието да стане бригаденъ адютантъ, отказва. Командированъ въ Германия — прекарва нѣколко мѣсеци като ротенъ командиръ въ 263 п. полкъ на Вилна и Рига. Следъ обявяване войната съ Ромжния, изявява желание да се върне и умрѣ въ своето отечество. Откомандироватъ го, и на 27 септемврий 916 г. се връща въ полка си безъ да се отбие при едничката симайка въ Търново, за единъ день, въпреки това, че разполагалъ съ време.

Полка е билъ на почивка, когато той е готвилъ свойтъ беседи върху войната и връ-

ЗАПАСЕНЪ ПОРУЧИКЪ СТАЙКОВЪ ИЛИЯ ЮР.

Роденъ въ гр. Русе. 18 юли 1885 год.

Завършилъ Военното на Н. В. училище, катедския корпусъ и висше образование по химия въ Брюкселъ, Белгия.

Презъ Балканската война взема участие съ 1 пех. на князь Александъръ I п. въ боеветъ при Къди-Къой, Чаталджанско и въ боеветъ презъ Междусъюзнишката война.

Презъ Общоевропейската война, съ сжщия полкъ, 2-а рота, III дружина, е взималъ живо участие въ боеветъ при „Дрянова глава“; Добруджа, преминалъ въ Ромжния до р. Серетъ.

мето прекарано въ Германия. Почва се офанзивата на р. Струма срѣщу англичанитъ и той на 1 октомврий 916 год. бива убитъ край селото Ени Къой. Погребанъ е въ двора на черквата въ гр. Демиръ-Хисаръ. Произведенъ е за отличие въ чинъ майоръ, обаче телеграмата за това се е получила въ полка въ деня на убийството му.

Кавалеръ на ордени за храбрость.

ПАЧАУРОВЪ ГЕОРГИ Н.

Роденъ въ Ст. Загора. Офицеръ въ 23 пех. полкъ. Падналъ убитъ на 11 априлъ 1917 год. при гр. Битоля.

ПАМЕТНИКЪТЪ

По полето бойно,
Въ братскитъ могили,
Спятъ сега спокойно
Младости и сили.

Прѣсна прѣстъ покрива
Ратници смѣлчани,
Пѣсенъ пѣй крѣслива
Куда черни врани.

Никой крѣстъ, ни цвѣте
Надъ гробове нѣми,
Тѣй прѣзъ вѣковетъ
Славенъ прахъ ще дрѣме...

Не скърбете вие,
О, мили юнаци,
Че прахътъ ви гние
Въ тия пушинаци,

Дѣ милъ гласъ не стига:
Зарадъ вашый споменъ
Другадъ се дига
Паметникъ огроменъ.

Не бронзовъ, не златъ е,
Не отъ мраморъ ваянъ,
Но той по-богатъ е,
По-славенъ по-траенъ.

Ив. Вазвъ